

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Bohuslava Hnízdičky a soudkyň JUDr. Milady Tomkové a JUDr. Kateřiny Šimáčkové v právní věci žalobce: **S. M.**, zastoupeného JUDr. Jaroslavem Dobrem, advokátem, se sídlem Čelakovského sady 8, Praha 2, proti žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**, se sídlem Na Poříčním právu 1, Praha 2, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 28. 5. 2008, č. j. 2 Cad 2/2007 - 80,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se zamítá.**
- II.** Žalovaný **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III.** Ustanovenému zástupci žalobce, advokátovi JUDr. Jaroslavu Dobroví, **se přiznává** odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v částce 800 Kč, která bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu ve lhůtě do 60 dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Žalobou podanou u Městského soudu v Praze se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2006, č. j. 2006/79081 - 212, a ze dne 27. 12. 2006, č. j. 2006/79386 - 212, a to z důvodu nezákonnosti těchto rozhodnutí.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 12. 2006, č. j. 2006/79081 - 212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 11. 12. 2006, č. j. KUOK 122664/2006, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci nepřiznání dávky sociální péče a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Rozhodnutím žalovaného ze dne 27. 12. 2006, č. j. 2006/79386 - 212, bylo zamítnuto odvolání žalobce proti rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 28. 11. 2007,

č. j. KUOK 119248/2006, kterým nebyla povolena obnova řízení ve věci námitky podjatosti a toto rozhodnutí bylo potvrzeno.

Městský soud v Praze rozsudkem ze dne 28. 5. 2008, č. j. 2 Cad 2/2007 - 80, žalobu napadající rozhodnutí žalovaného ze dne 27. 12. 2006, č. j. 2006/79081 - 212, a ze dne 27. 12. 2006, č. j. 2006/79386 - 212, zamítl. V odůvodnění rozhodnutí ve vztahu k zamítnutí žaloby soud uvedl, že žalobce podal vždy pouze nekonkrétní návrh na povolení obnovy řízení ve věci pravomocných rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje, který přes výzvu k doplnění návrhu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a poučení o následcích nedoplnil náležitým způsobem. K povolení obnovy řízení nebyly zjištěny ani prokázány zákonné důvody. Vzhledem k tomu, že žalobce na výzvu nereagoval a návrh nedoplnil, nedoložil svá tvrzení a ani nedoložil, že by došlo k některému z porušení nebo k některé ze skutečností uvedených v § 100 odst. 1 písm. a) správního řádu, Krajský úřad Olomouckého kraje svým rozhodnutím ze dne 11. 12. 2006, č. j. KUOK 122664/2006, a ze dne ze dne 27. 12. 2006, č. j. 2006/79386 - 212, návrh na povolení obnovy řízení zamítl. Soud proto v tomto ohledu uzavřel, že neshledal nezákonnost napadených rozhodnutí žalovaného, a proto žalobu směřující proti rozhodnutí žalovaného ze dne ze dne ze dne 27. 12. 2006, č. j. 2006/79081 - 212, a ze dne 27. 12. 2006, č. j. 2006/79386 - 212, jako nedůvodnou zamítl.

Včas podanou kasační stížností žalobce (dále též „stěžovatel“) napadl rozsudek městského soudu podáním téměř nečitelného obsahu, v němž namítl, že soud ignoroval jeho žádost o odročení jednání a rozhodl v jeho nepřítomnosti, soud se neřídil nařízením Nejvyššího správního soudu, rozsudek je podle názoru stěžovatele lživý a zmatečný. Současně stěžovatel požádal o ustanovení advokáta JUDr. Víta Vohánky pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. V doplnění kasační stížnosti ze dne 10. 8. 2009 zástupcem stěžovatele nad to uvedl, že žalovaný, obdobně jako správní orgány v předcházejících řízeních, věc nesprávně posoudil a řádně se jí nezabýval. Stěžovatel uvádí, že se nachází ve stavu hmotné nouze, jak vyplývá z celého spisového materiálu, a proto má nárok na dávky sociální péče v souladu se zákonem č. 482/1991 Sb. Stěžovatel dospěl k závěru, že postupem správních orgánů i soudu jsou za situace, kdy jsou bezdůvodně zamítány jeho žádosti o dávky sociální péče, porušována jeho ústavní práva a práva garantovaná Listinou základních práv a svobod v čl. 30 odst. 2 a 3, čl. 31, čl. 36 odst. 2, čl. 37 odst. 2 a 3 a čl. 38 odst. 2. S ohledem na tyto skutečnosti proto navrhl, aby Nejvyšší správní soud rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 17. 3. 2009, č. j. 3 Cad 26/2007 - 72, zrušil a věc vrátil tomuto soudu k dalšímu řízení.

Žalovaný se ke kasační stížnosti nevyjádřil.

Kasační stížnost je podle § 102 a násl. s. ř. s. přípustná a stěžovatel v ní namítá důvody podle § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s. Jejím rozsahem a důvody je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. vázán. Nejvyšší správní soud přitom neshledal vady podle § 109 odst. 3 s. ř. s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.

Podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. lze kasační stížnost podat z důvodu tvrzené nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení. Nesprávné posouzení právní otázky spočívá v tom, že je na správně zjištěný skutkový stav aplikována nesprávná právní norma, popřípadě je aplikována správná právní norma, která je však nesprávně vyložena. Nejvyšší správní soud neshledává tuto námitku důvodnou. Žalobou napadená rozhodnutí se týkala návrhu na povolení obnovy řízení v pravomocně ukončených věcech. Jak správně uvedl již městský soud, protože v případě věci ukončené rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 11. 12. 2006, č. j. KUOK 122664/2006, a ze dne 28. 11. 2007, č. j. KUOK 119248/2006, stěžovatel svůj obecný a nekonkrétní návrh na povolení

obnovy ve věci pravomocných rozhodnutí vzdor výzvě a poučení, náležitým způsobem nedoplnil, správní orgány nijak nepochybily, když návrh na povolení obnovy řízení zamítly. Podle Nejvyššího správního soudu městský soud správně posoudil právní otázku, neboť k povolení obnovy řízení nebyly zjištěny a prokázány zákonné důvody.

Stěžovatel dále uplatnil důvod kasační stížnosti podle § 103 odst. 1 písm. b) s. ř. s., podle něhož lze kasační stížnost podat z důvodu vady řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž správní orgán v napadeném rozhodnutí vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu, nebo že při jejím zjišťování byl porušen zákon v ustanoveních o řízení před správním orgánem takovým způsobem, že to mohlo ovlivnit zákonnost, a pro tuto důvodně vytýkanou vadu soud, který ve věci rozhodoval napadené rozhodnutí správního orgánu měl zrušit. Ani tuto námitku neshledává Nejvyšší správní soud důvodnou. Jak již uvedl městský soud, vzhledem k tomu, že stěžovatel neposkytl řádnou součinnost k tomu, aby odůvodnil a konkretizoval důvody obnovy řízení ve věci pravomocného rozhodnutí Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 11. 12. 2006, č. j. KUOK 122664/2006, a ze dne 28. 11. 2007, č. j. KUOK 119248/2006, správní orgány proto jeho návrhu nemohly vyhovět. Nejvyšší správní soud proto neshledal, obdobně jako to již neshledal městský soud, že by v řízení před žalovaným byla porušena stěžovatelova procesní práva a ustanovení o řízení před správními orgány.

Další stížnostní námitkou stěžovatel uplatnil důvod podle § 103 odst. 1 písm. d) s. ř. s. podle kterého lze podat kasační stížnost z důvodu nepřezkoumatelnosti spočívající v nesrozumitelnosti nebo nedostatku důvodů rozhodnutí, popřípadě v jiné vadě řízení před soudem, mohla-li taková vada mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé. Důvodem kasační stížnosti podle stěžovatele v tomto ohledu je skutečnost, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze odepráno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit, soud ignoroval jeho žádost o odročení jednání a rozhodl v jeho nepřítomnosti. Právo na veřejné projednání nebylo žalobci odepráno vzhledem k tomu, že ve věci bylo nařízeno jednání na den 28. 5. 2008. Žalobce, jež byl řádně obeslán a obsílku převzal 24. 4. 2008, se k jednání nedostavil a svoji nepřítomnost omluvil podáním ze dne 16. 5. 2008, doručeným soudem 20. 5. 2008, a to z důvodu, že ve věci podle jeho mínění jedná vyloučený soudce. Z jednání se omluvil 27. 5. 2008, tedy den před nařízeným jednáním, z důvodu kolize jednání nařízeného u Obvodního soudu pro Prahu 4 na týž den o hodinu později, rovněž zástupce žalobce, jež byl řádně obeslán 26. 4. 2008, tedy měsíc jednáním nařízeným na 28. 5. 2008, kdy měl po tuto dobu dost času zajistit si substítuta pro jednání před Městským soudem v Praze nebo před Obvodním soudem pro Prahu 4. Soud neshledal důvody pro odročení jednání ve smyslu § 50 s. ř. s, na základě shora uvedeného - podání stěžovatele ze dne 16. 5. 2008, jež je doloženo na č.l. 62 - 63 soudního spisu, podání zástupce stěžovatele ze dne 26. 5. 2008, jež je doloženo na čl. 75, a proto jednal v nepřítomnosti žalobce a jeho zástupce podle ust. § 49 odst. 3 s. ř. s.

Nejvyšší správní soud konstatuje, že v kasační stížnosti stěžovatel toliko namítá, že mu bylo v řízení před Městským soudem v Praze odepráno právo na veřejné projednání věci a nemohl se tak k celé záležitosti před soudem vyjádřit. Tato jediná uplatněná námitka, jak výše uvedeno, nebyla shledána důvodnou. Nejvyšší správní soud dále konstatuje, že k věcným důvodům, které vedly Městský soud v Praze k zamítnutí žaloby, se stěžovatel nevyjádřil.

Nejvyšší správní soud uzavírá, že v postupu Městského soudu v Praze nebylo shledáno pochybení, a proto vzhledem k výše uvedenému byla kasační stížnost podle § 110 odst. 1 s. ř. s. zamítnuta jako nedůvodná.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 1, 2 s. ř. s. Stěžovatel, který nebyl v řízení úspěšný, nemá právo na náhradu nákladů řízení, a právo žalovaného na náhradu nákladů řízení je v posuzované věci ze zákona vyloučeno.

Stěžovateli byl usnesením Městského soudu v Praze ze dne 14. 4. 2008, č. j. 2 Cad 2/2007 - 146, pro řízení o žalobě ustanoven zástupcem advokát, který stěžovatele zastupuje i v řízení o kasační stížnosti; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 8 s. ř. s.). Ustanovený zástupce k výzvě Nejvyššího správního soudu nevyčíslil náklady právního zastoupení stěžovatele, a proto bylo rozhodnuto o odměně advokáta podle obsahu spisu. Nejvyšší správní soud přiznal advokátu JUDr. Jaroslavu Dobrovi odměnu za zastupování v řízení o kasační stížnosti za jeden úkon právní služby po 500 Kč, a to za doplnění kasační stížnosti ze dne 10. 8. 2009, podle § 11 odst. 1 písm. d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů, a jeden režijní paušál po 300 Kč podle § 13 odst. 3 téže vyhlášky. Ustanovenému zástupci se tedy přiznává odměna za zastupování v řízení o kasační stížnosti v celkové výši 800 Kč.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 21. ledna 2010

JUDr. Bohuslav Hnízdil
předseda senátu